

Mit érdemlünk?

A tékozló fiú történetében a fiú előáll azzal, hogy kéri az atyai örökség rá eső részét, mondván, hogy ez jár neki. Ami jár, az jár, megkapta. Arra is emlékszünk, hogy mire is jutott vele. Elvégre, abban is, ami jár, az jár.

Gyakran találkozom ezzel az emberi dilemmával, elégedetlenséggel, vággyal, mikor azon problémázunk, hogy én ezt vagy azt érdelem, a másik meg nem. Gondosan mérlegre rakjuk az általunk teljesítménynek tekintett erőfeszítéseinket, produkcióinkat, többnyire jól felülértékelve, míg másokét lenézzük. Sokunkban állandó elégedetlenség forrása, hogy több fizetést, megbecsülést, tiszteletet, szeretetet, kitüntetést érdemelnénk a munkahelyünkön, feletteseinktől, beosztottainktól, családjunktól, bárkitől. Pusztulunk bele, ha nem kapjuk meg azt, amit érdekelni vélünk és hangosan bíráljuk azokat, akik hasonló módon többet követelnek, akár tőlünk, hogy annyit akarjanak csak, amennyit megérdemelnek! Arról ne is beszéljünk, mikor azt látjuk, mások „érdemtelenül” mit kaptak!

Az ítélkezésben nincs jogkörünk, miként a felmentésben és jutalmazásban sem. Sem magunk, sem mások ügyében!

De kötelességünk az intelem és a szeretet, amivel támogatjuk a bűnösöket, az elesetteket, a hitetleneket, amikor biztatjuk, erősítjük őket akár a világ ellenében, hogy tartsanak ki, mert mind az ítélet, mind az elismerés onnan ér valamit, ahonnan hiteles tud lenni és oda is mutatunk, magunk értékítélete, vádjai és dicsérete helyett. Ha megfelelési igyekezetünket rossz irányba célozzuk, akkor mind megítéltetésünk, mind dicséretünk hiteltelen lesz. Felment bűneink alól vagy éppen elveszi kedvünket a jótól.

Egyszer rádióban hallottam idézni egy öreg nénit kedvenc püspök atyántól, hogy Isten roppant irgalmas kell legyen, ha még megtűr minket a világon! Azóta ez a mondás jut eszembe mindig, mikor szóba jön, mit is érdemlünk mi.

Pál többször érinti a témát:

...Az (Úr) napja ugyanis nyilvánvalóvá teszi, mivel tűzzel érkezik, és a tűz majd megmutatja, kinek mit ér a munkája. Akinek építménye megmarad, jutalomban részesül.... 1. Kor. 3. 13. Ezen gondolom nincs mit magyarázni, hol kerül mérlegre munkásságunk. De eredményeink, sikereink általunk való értékelését is eligazítja Pál: „Ki mond különbnek másoknál? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, miért dicsekszel, mintha nem kaptad volna? 1Kor. 4. 7.

Hát ennyit arról, mit is érdemlünk....

Aki találkozott már Isten kegyelmével, az szerintem elenged minden olyasmi gondolatot, hogy mit is érdekelne a világtól, sőt Istentől. Mert megvan az az élménye, hogy bűnei, erényei ellenére Isten, és csakis Isten, olyat tud vele tenni, amit emberi becsvágy, törekvés el sem tud képzelni és azok teljesen értelmetlenné, nevetségessé válnak. Ha még nem érintett meg, akkor keressük és kérjük, érdemtelenül is kaphatjuk, de csak Isten számunkra átláthatatlan logikája szerint.

Templomlépcső, 2022. szeptember